

Bez pisania ani rusz.

Bo oszalałem dla niej
pisząc odręcznie na ścianie
graffiti słów narwańca
piewcy parzystego tańca
sprayem świeżego czucia
obutego papucia.

Rozebrane litery obsiadły ramie
zbiły się w tumult, wleciały zdaniem
kluczem krążyły ponad onej sercem
jak sępy usiadły na żeber żerdce.
Czy ręka bazgrząc zakochania tuszem
pompuje balon czy oczyszcza duszę?
Od lat humanizm wyjaśnień szuka
pisząc się kocha czy kochając duka,
czekanie wprowadza w rezonans psychikę
różowy słonik, westchnienia, mimikę.
Przyszedłem na żywo, lepiej niż po sieci
Pani mnie wpisze pierwszego w karnecik.

W.O. 2017.01